

heid en van zijn opdracht, eerst Azië en vervolgens de gehele wereld tot vrede te brengen; wat in dat geheel de functie was van het *Nanjo*-offensief, werd uiteengezet in een vlugschrift dat het departement van oorlog eind juni '41 had laten drukken en waarvan begin november aan alle legerstaven voldoende exemplaren werden toegezonden om er aan elke militair die aan het *Nanjo*-offensief zou deelnemen, een exemplaar van uit te reiken.¹ In het stuk heette het *Nanjo*-gebied 'de schatkamer van het Oosten die veroverd is door de blanken uit Engeland, Amerika, Frankrijk en Nederland', 'honderd miljoen Oosterlingen worden er onderdrukt door driehonderdduizend blanken', het was 'een bron voor de wereldvoorziening met aardolie, rubber, tin, enz.' – dáár moest nu gevochten worden, 'vrede in Azië zal er uit voortvloeien en deze zal gevolgd worden door het stevig grondvesten van vrede in de gehele wereld.' Wat men in de *Nanjo* aan strijdkrachten zou ontmoeten, kon de vergelijking met het Chinese leger niet doorstaan: 'aangezien de officieren Europeanen zijn en de onderofficieren goeddeels inheems, is de geestelijke eenheid in de betrokken legers gelijk nul'; bovendien: 'de Europeanen zijn verwend, zwak en laf . . . Zij beschouwen de nacht als alleen geschikt om te dansen maar niet om te vechten – daar moeten wij van profiteren.' Het vlugschrift eindigde:

'Wij zijn bevoorrecht dat ons de belangrijke en eervolle taak is toevertrouwd, op te treden als vertegenwoordigers van het Aziatische ras en de geschiedenis van de gehele wereld te wijzigen, daarmee onze roemrijke historie van zes-entwintig eeuwen voortzettend; ook zijn wij bevoorrecht dat Zijne Majesteit de Keizer ons vertrouwt en op ons rekt. Eén van geest moeten officieren en minderen de werkelijke waarde van Japans zonen aantonen in het machtige schouwspel dat door de gehele wereld zal worden gadegeslagen. Op onze schouders rust nu de taak, de *Sjowa*-Restauratie te voltooien door Azië te bevrijden ter uitvoering van het Keizerlijk Wilsbesluit.'

★

Voor het offensief in de *Nanjo* was niet veel tijd beschikbaar. Om te beginnen moest men er van uitgaan dat de Amerikanen, als zij de strijd zouden voortzetten, binnen een half jaar een deel van de aan hun

¹ Tekst in *Supreme Command for the Allied Powers. Allied Translator and Interpreter Section: Japan's Decision to Fight* (1 dec. 1945), p. 13–15.